

COMPANII OFFSHORE

I. Compania offshore și impozitele.

Tendința de a căuta căi și mijloace de diminuare a impozitelor s-a manifestat probabil încă din momentul "inventării" impozitului.

Arma cea mai eficientă și mai legală a întreprinzătorului în lupta cu fiscalitatea este o companie offshore, utilizarea unei companii offshore reprezentând un instrument foarte eficient în minimizarea costurilor și creșterea profitului.

La prima vedere utilizarea acestor companii pare foarte complicată. În realitate însă o companie offshore are o structură mult mai simplă decât multe companii onshore.

Motive clare pentru a înființa o firmă offshore:

- impozite reduse sau chiar zero - secretul operațiilor - anonim total;
- lipsa birocrației;
- nu este necesară ținerea contabilității (fără rapoarte contabile, fără bilanț contabil, fără declarații anuale);
- protejarea averii personale;
- sistem bancar sigur;
- grad ridicat de confidențialitate și anonimitate;
- reducerea semnificativă a taxelor și a impozitelor;
- protejarea activelor;
- controlul riscurilor fiscale;
- reducerea costurilor fiscale;
- directorii și/ sau acționarii își pot păstra anonimatul;
- confidențialitatea asigurată beneficiarilor finali – proprietarilor;
- flexibilitatea în conducerea operațiilor companiei;
- promptitudinea cu care pot fi înființate astfel de companii între 24 h și 7 zile;

- transfer facil al profiturilor si al capitalului;
- accesul la tratatele de evitare a dublei impuneri;
- confidentialitatea si anonimitate bancara.

II. Noțiuni de bază.

Offshore - desemnează o companie care nu desfășoară activitate comercială în țara în care a fost înmatriculată. O asemenea firmă deci nu realizează venituri din țara de rezidență.

III. Ce sunt paradisurile fiscale?

Prin paradisurile fiscale înțelegem acele state care conferă condiții de impozitare foarte favorabile companiilor offshore.

Deci o firmă offshore este scutită de impozit nu pentru că este offshore, ci pentru că este un offshore într-un paradis fiscal.

Acest regim de fiscalitate este riguros reglementat de lege. Deci aceste companii nu plătesc impozit în condiții de LEGALITATE ABSOLUTĂ.

IV. Avantajele companiilor offshore.

Avantajele care decurg din statutul de offshore al unei companii dintr-un paradis fiscal se pot clasifica în două categorii:

- avantaje legate de sarcinile fiscale;
- avantaje conexe .

Avantaje fiscale. Aceste avantaje nu necesită nici un fel de explicații. Profitul acumulat de aceste companii offshore se impozitează în statul de rezidență, iar aceste state fie nu aplică nici un impozit pe profitul obținut, fie acest impozit este foarte mic (max. 5%).

Avantaje conexe. Compania poate dispune liber, fără nici o îngrădire, de rezervele sale valutare, evitând astfel pierderile datorate diferenței de curs. În majoritatea paradisurilor fiscale nu este obligatorie ținerea nici unei contabilități. De multe ori o companie străină este mai bine văzută decât o

firmă românească. Un investitor "străin" se bucură de cele mai multe ori de o încredere mai mare decât oamenii de afaceri din țară.

V. Garantarea mediului fiscal favorabil.

Este firesc să ne punem întrebarea: De ce nu trebuie să plătească impozit (sau de ce plătește un impozit foarte mic) o companie offshore?

În toate paradisurile fiscale regimul ușor de impozitare este garantat prin LEGE. De exemplu în Insulele Virgine Britanice legea generală a impozitului din 1984 stabilește că, companiile offshore nu trebuie să plătească nici un impozit indiferent care este valoarea profitului, cifra de afaceri sau a capitalului social.

Singura obligație a acestor companii este plata unei taxe fixe de 300 USD. În Bahamas și în Belize această taxă anuală este de 100 USD, în Panama 150 USD. Aceste sarcini fiscale sunt mult mai ușor de suportat decât impozitul pe profit de 30-50% impuse de țările europene.

VI. Sisteme de impozitare.

Paradisurile fiscale pot fi clasificate în trei categorii, în funcție de sistemul de impunere de acestea:

- țări în care veniturile realizate în străinătate sunt scutite total de impozitul pe profit. În această situație se plătește o taxă anuală fixă. De exemplu Insulele Virgine, Bahamas, Belize etc.
- țări în care baza de impozitare nu este profitul realizat ci valoarea capitalului social. De exemplu Stiftungul din Liechtenstein datorează un impozit egal cu 0,1% din valoarea capitalului social, dar nu mai puțin de 1000 de franci elvețieni.
- impozitarea în sistem liniar; indiferent de valoarea profitului realizat, se impune un venit fix.

VII. Contabilitatea.

Cei care sunt managerii sau patronii unor firme românești știu câtă bătaie de cap pot da cerințele legale privitoare la contabilitatea firmei.

Din punctul de vedere al obligativității ținerii contabilității, firmele offshore pot fi clasificate în două categorii:

1. Companii care nu trebuie să țină nici un fel de contabilitate. Acest lucru este garantat prin lege. În aceste paradisuri fiscale unde funcționează acest sistem, companiilor offshore sunt obligate doar la plata unei taxe fixe (Bahamas, Belize etc.).
2. În alte paradisuri fiscale companiile offshore sunt obligate la ținerea contabilității. De exemplu Irlanda, Cipru, Uruguay etc. De multe ori trebuie angajat un expert contabil rezident în țara în care compania a fost înmatriculată. Îndeplinirea acestor obligații legale implică costuri ridicate (trimiterea facturilor, chitanțelor, extraselor de cont).

VIII. Directorii. Proprietarii companiilor offshore.

În majoritatea paradisurilor fiscale nu există nici îngrădire legală cu privire la proprietarii sau directorii companiilor offshore.

În alte jurisdicții există anumite condiții care trebuie îndeplinite de proprietari sau manageri:

numărul proprietarilor/ directorilor

Uneori se stabilește prin lege numărul minim al acționarilor și/sau al directorilor. În Panama, de exemplu, companiile trebuie să aibă cel puțin trei directori.

Naționalitatea directorilor. Prin această cerință legală se asigură locuri de muncă cetățenilor statului în care firma este înmatriculată. În Liechtenstein de exemplu, cel puțin unul din directori trebuie să fie cetățean al acestui stat.

IX. Publicitatea datelor directorilor/ proprietarilor.

Din acest punct de vedere companiile offshore pot fi clasificate în trei categorii:

- Anonimitate totală. Identitatea proprietarilor/directorilor nu poate fi descoperită din registrele publice, pentru că aceste date **nu trebuie comunicate** autorităților. De exemplu Bahamas, Belize, Insulele Virgine.
- Publicitatea parțială. În Panama, de exemplu în registrul Comerțului se înregistrează numai datele de identitate ale directorilor, dar nu și ale proprietarilor.
- Publicitatea totală. Atât directorii, cât și proprietarii sunt trecuți în registre publice. De exemplu Cipru.

X. Capitalul social.

Trebuie să facem distincție între jurisdicția bazată pe sistemul juridic anglo-saxon și cel continental.

Sistemul juridic anglo-saxon este mult mai flexibil. Această flexibilitate, lejeritate este cea mai pronunțată în Caraibe. De exemplu, în Bahamas, capitalul social standard este de 5000 USD, dar această sumă **nu trebuie pusă la dispoziția firmei** (nu trebuie vărsată). Deci aceste firme pot fi constituite formal, fără să aibă un cent capital social depus.

În sistemul juridic continental, mărimea capitalului social și modul de punere la dispoziția firmei este riguros reglementată. În Liechtenstein de exemplu, acțiunile firmei trebuie subscrise și achitate.

XI. Proprietari nominalizați/directori nominalizați.

La utilizarea directorilor/propietarilor nominalizați se recurge atunci când adevărații proprietari, directori, doresc ca numele lor să nu apară în actele constitutive ale firmei. În aceste situații, una sau mai multe persoane acceptă - contra cost - să fie trecute în actele constitutive. De obicei funcționarii nominalizați apar numai în actele constitutive.

După constituire, directorii nominalizați dau o împuternicire generală - **general power of attorney** - unui terț, prin care practic transmit aceluia

toate drepturile: deschiderea de cont, semnarea contractelor etc. Acest terț bineînțeles poate fi adevăratul proprietar al firmei (partenerul român).

În cazul în care beneficiarul firmei (adevăratul proprietar) nu dorește să-și dezvăluie identitatea, atunci directorii nominalizații vor semna contraele, bineînțeles toate aceste operații se execută contra cost.

Practica juridică a elaborat o serie de mijloace prin care se realizează o protecție deplină împotriva eventualelor fraude ale funcționarilor nominalizați:

a. deed of trust - Contract de trust - Este un contract încheiat între beneficiarul adevărat al companiei și directorul nominalizat, prin care se stabilește că funcționarul nominalizat nu are nici un drept asupra companiei, și execută ordinele beneficiarului. Asemenea contracte sunt permise de legislația anglo-saxonă.

b. letter of resignation - declarația de renunțare la funcția de director. Această declarație se remite beneficiarului, semnată, dar fără dată. Astfel, beneficiarul poate demite retro activ directorul. Dacă directorul nominalizat a abuzat de funcția lui, prin demiterea lui retroactivă toate actele încheiate de aceasta pot fi anulate.

c. stock transfer from - formular pentru transmiterea dreptului de proprietate asupra acțiunilor. Aceste formulare sunt semnate de proprietarul nominalizat și transmise beneficiarului. Astfel aceasta poate exclude oricând pe proprietarul nominalizat.

d. controlul asupra conturilor. Funcționarii nominalizați nu au drept de semnătură. Aceștia nici nu cunosc unde are societatea deschis cont. Drept de semnătură are doar beneficiarul adevărat al firmei (adică partenerul român).

XII. Ce costuri implică funcționarea unei firme offshore?

Deși compania offshore este scutită de impozitul pe profit, totuși funcționarea unei asemenea firme implică următoarele costuri, care se plătesc anual (taxă de reînnoire):

1. Taxa anuală.
2. Cheltuielile pentru menținerea unui birou registrat și al unui reprezentant registrat.
3. În toate zonele offshore una din cele mai importante cerințe legale în legătură cu companiile offshore este existența unui reprezentant registrat. Rolul acestuia este de a ține legătura între autorități, firmă, precum și să se îngrijească de plata taxei anuale.
4. Onorariul funcționarilor nominalizați.
5. Cheltuielile serviciilor poștale - opțional
6. Cheltuielile pentru birou de prestigiu - opțional
7. Taxa pentru emiterea diferitelor certificate.